

Drugie czytanie – z listu świętego Pawła do Filipian 4, 6-9

O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebny - to miejcie na myśli! Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.

« O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! »

- Paweł zaprasza nas, byśmy w każdej sytuacji zachowywali pokój serca. Dwa zdania wcześniej pisze : « Pan jest blisko! » (w.4) Zaprasza, byśmy się zbytnio nie martwili i powierzali Bogu swe troski.
- Nie chodzi tu o lekkomyślność czy naiwność ale o zaufanie Bogu i trwanie w pokoju serca.
- Paweł tłumaczy, że nie mamy się o co lekce, bo wszystko zostało już nam dane...wystarczy teraz czerpać z darów i łask Bożych...
- *« Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziewać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichrzów, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one? (...) A o odzienie czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną: nie pracują ani przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małej wiary? Nie troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane. Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy. » (Mt 6,25-34)*

1. Pan jest blisko ponieważ nas miłuje.

- Narod wybrany wie o tym od czasu gdy Bóg objawił się Mojżeszowi w płonącym krzaku.

2. Pan jest blisko bo « czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo niebieskie ».

- Zjemy w czasach ostatecznych.
- Królestwo Boże przybliżyło się do nas w Osobie Jezusa i przyciąga nas jak magnes...

W czytany dziś fragmencie listu, Paweł najpierw mówi o modlitwie i zaraz potem dodaje :

« A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. »

I kończy tę wypowiedź pisząc : « **a Bóg pokoju będzie z wami.** »

- Paweł użył tu paralelizmu biblijnego, aby podkreślić, że modlitwa jest bardzo ważna w życiu wspólnoty i we wzajemnych relacjach jej członków.
 - « *A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze» (Mk 11,25)*
 - « *Wszystkich zaś koniec jest bliski. Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić. Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów.» (1 P 4,7-8)*
- W czytany dziś fragmencie listu, Paweł tłumaczy, że gdy dajemy się pochłonąć różnym troskom, nasze serce zamyka się i zapominamy, że Bóg na miluje...

Ewangelia - według Mateusza 21,33-43

Posłuchajcie innej przypowieści! Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał. Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym

razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. Lecz rolnicy zobaczywszy syna mówili do siebie: "To jest dziedzic; chodźcie zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo". Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc właściciel winnicy przyjdzie, co uczyni z owymi rolnikami?» Rzekli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze». Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: Właśnie ten kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce.

« Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę... »

- Jezus nawiązuje tu do piosenki o winnicy, o której pisał prorok Izajasz. Jednak nadaje jej, nowe znaczenie.

U Izajasza:

- Właściciel winnicy jest jednocześnie uprawiającym ją.
- Winnica symbolizuje cały naród wybrany.
- Mimo, że właściciel troskliwie opiekuje się winnicą, przynosi ona tylko złe owoce.

W przypowieści Jezusa:

- Właściciel winnicy sam jej nie uprawia, tylko oddaje ją w dzierżawę rolnikom.
- Winnica symbolizuje:

1) naród wybrany, a rolnicy - Uczonych w Pismie, arcykapłanów i faryzeuszów, którzy przesładowali proroków a teraz odrzucają Jezusa.

2) Królestwo Boże, a rolnicy - cały naród wybrany.

Słowa ostatniego zdania: "Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce", wskazują na tę drugą hipotezę.

Przypowieści nie wyrażają werdyktów czy ostatecznych decyzji ale są zaproszeniem do nawrócenia. Te, którą dziś czytamy, Jezus opowiedział na krótko przed swą śmiercią i śmiercią, gdy szczególnie ważnym było, by jak najwięcej ludzi rozpoznało w Nim Mesjasza.

Głównym przesłaniem czytanej dziś przypowieści, nie jest ocena narodu wybranego czy ich przywódców religijnych, ale to, że Królestwo Boże przynosi dobre owoce mimo wielu przeciwności...

«Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: Właśnie ten kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce.»

- Te słowa są kluczem do zrozumienia tej przypowieści.
- Mateusz napisał swoją Ewangelię pod koniec pierwszego wieku naszej ery. Zatem w czasach, gdy większość Żydów odmawiała przyjęcia Jezusa jako Mesjasza, a wielu pogan nawróciło się i przyjęło Chrzt Święty. Nieprzypadkowym jest więc to, że teksty napisane w tamtych czasach, zawierają nuty polemiki skierowane przeciw tym, którzy odrzucili Jezusa Chrystusa.